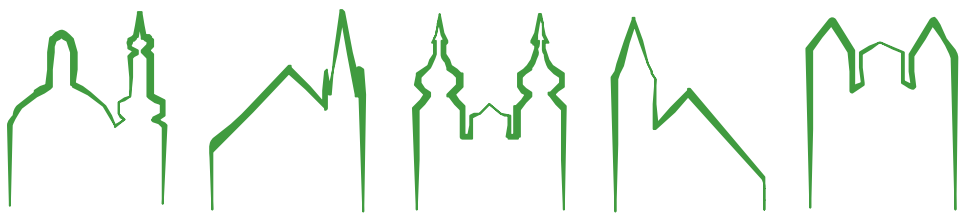

Život farností Znojma

květen
2017

5

Ročník XXVII | Cena 7 Kč

Křest je začátek nového života

Vigilie na Bílou sobotu patří mezi nejradostnější svátky v církevním roce. Letošní Bílou sobotu prozářily i křestní svíce katechumenů. V Louce přibyl jeden novokřtěnec a u Svatého Mikuláše byla pokřtěna celá čtyřčlenná česká rodina dlouhodobě žijící v Rakousku. U Svatého Kříže byla udělena svátost křtu celkem jedenácti katechumenům: osmi dospělým a třem dětem. Byli to (včetně nových, opravdu už "křestních" jmen): Blanka Kateřina Holcrová, Jarmila Tereza Brabencová, Klára Josefa Čechová, Lenka Anežka Turková, Lukáš Ondřej Uhlíř, Natálie Alexandra Fialová, Ondřej Jan Křtitel Drozd, Petr Jan Peřínka st. a jeho synové Jiří Matěj, Petr Jan ml. a Michal Petr.

Mnozí jsme přijali křest ještě jako nemluvnata. Při křtu se za nás zaručili naši rodiče a kmotři a my jsme se vlastně nemuseli o nic starat. Cesty k rozhodnutí přijmout svátost křtu jsou různé. A nebo jak se říká: *Boží cesty jsou nevyčísitelné.* Šestnáctiletá Natálie Fialová popisuje svou cestu: *„Ohledně víry na mě měla největší vliv od malička moje babička. S ní jsem chodila do kostela skoro každou neděli. I když bydlí od Znojma asi 30 km, byla jsem u ní nejméně každý druhý víkend, takže jsem do kostela chodila celkem pravidelně. Potom, co jsem nastoupila na osmileté studium na gymnáziu (šla jsem z 5. třídy), tak jsem k ní už tolik nejezdila a ani do toho kostela jsem moc nechodila, takže jsem měla dalo by se říct takovou tříletou pauzu, ale pořád jsem věřila a někdy se pomodlila... Zpátky k chození do kostela jsem se dostala až asi po 3 letech, kdy jsem se se-*

Při velikonoční vigilii u Sv. Kříže pokřtil P. Martin 11 katechumenů | foto archiv redakce

známila na táboře s jednou křesťankou, která mi řekla o Diecézním centru života mládeže Mamre. Tam jsem poznala spoustu přátelských lidí a toto byl jeden z důvodů, proč bych chtěla být pokřtěná. Mí rodiče a bratr do kostela nechodí, jsem jediná, ale nic proti tomu nemám. Krom babičky mě v tomto podporuje moje prateta, která bydlí kousek ode mě a chodí se mnou na nedělní mše, a taky spoustu dalších lidí."

Bůh často používá druhé lidi, aby nás přitáhl k sobě. Jednatřicetiletý Ondřej Drozd se ke křtu rozhodl i díky své snoubence: *„Má cesta byla ze začátku nenápadná, když jako první ze sourozenců byla v dospělosti pokřtěná sestra a její děti. Rád jsem se stavil podívat do kostela, chvíli tam jen tak stát. Ale hlavní impuls bylo seznámení se s mojí snoubenkou, s kterou jsem začal chodit do kostela a postupně jsem došel k tomu, že jsem vyhledal kontakt na otce Martina a domlu-*

vil si možnost chodit na přípravu. Jsem za to rád i proto, že zde poznávám spoustu skvělých lidí."

Dušana Svobodu, který byl pokřtěn na Bílou sobotu před rokem, jsme tentokrát mohli u křtitelnice vidět jako kmotra. *„Na Bílou sobotu jsem se velmi těšil. Chtěl jsem znovu zažít tu krásnou slavnost zmrtvýchvstání Božího Syna. Ta se mi zapsala do srdce v loňském roce, kdy mě a další dvě sestry Marcelu a Petru pokřtil otec Martin Hönig. Hned při obřadu nás všechny biřmoval a to i moji ženu Moniku. Z tohoto zážitku jsem byl natolik nadšený, že jsem o něm mluvil snad s každým, koho jsem potkal. A za názorem, že jsem rád za křest v dospělosti, si stojím, protože to byl vskutku Boží zážitek. A letošní rok jsem opět mohl být účasten této slávy, přičemž jsem měl opět vyhrazené rezervy v předních lavicích.“ ...*

Z OBSAHU:

Vzpomínky na 50. léta ___ 3
Rozhovor se znojemským
památkářem PhDr. Janem
Kozdasem _____ 4

pokračování na straně 2

300 slov

P. Pavla Sobotky

Postní doba nám pomohla vstoupit do velikonočních svátků. Když jsme se častěji modlili křížovou cestu, kterou šel Ježíš z lásky k nám, uvědomil jsem si, že jít Ježíšovu křížovou cestu je pro nás někdy snadné, protože již víme, co nás čeká a prožíváme ji dle svého uvážení. Ta naše osobní životní cesta je však často nejistá a rozhodí naše „plány“. Když v Písmu čteme, *kdo chce jít za mnou, zapřij se, vezmi svůj kříž a následuj mne* (Mt 16,24), tak sám ještě dodávám: „*Dej mi k tomu sílu, Pane.*“

V letošním roce si připomínáme 100 let, kdy se P. Maria zjevila 3 malým dětem Lucii, Františkovi a Hyacintě ve Fatimě. I když byly ještě malé, vybízela je k modlitbě růžence a k pokání. To může být povzbuzením i pro nás k této krásné modlitbě, kde je tzv. „fatimská vložka“, Svatý otec Jan Pavel II. ji rozšířil o tajemství světla. Často na něco čekáme nebo něco očekáváme. Je dobře vědět, že máme přímluvkyni a průvodkyni na cestě k Bohu. Je jí P. Maria. Ať se třeba prostřednictvím této modlitby o tom také přesvědčíme a uděláme zkušenost, že to tak je. Malé děti jsou nám v tom dobrým příkladem.

Ve zjevení z 10.12.1925 řekla P. Maria Lucii: „*Slibuji všem, kdo se po dobu 5 měsíců na první sobotu vyzpovídají, přijmou svaté přijímání a pomodlí se růžencem a stráví 15 minut při rozjímání jednoho z tajemství růžence, že jim budu nablízku v hodině smrti se všemi milostmi, které potřebují ke spáse.*“ V pozdějším zjevení, které Lucie obdržela, s ní hovořil Ježíš a na její prosbu, aby zpočátku platila po 8 dní, protože někteří lidé mají problém dostat se ke sv. zpovědi právě na 1. sobotu, jí odpověděl: „*Může být i mnohem déle, za předpokladu, že jsou ve stavu milosti, když mě přijímají a že mají v úmyslu odčinit urážky způsobené Mariinu Neposkvrněnému Srdci.*“ Přeji Vám všem, ať v měsíci květnu rozkvetete také naše srdce skrze P. Marii na cestě k Bohu.

Křest je začátek ... (dokončení ze strany 1)

„*Můj kamarád a kolega Petr o křtu přemýšlel a když jsme spolu o mém křtu hovořili, rozhodl se kontaktovat otce Martina a začal chodit na přípravu i se svými třemi syny. A vůbec nevím proč, ale požádal mě, jestli jemu a jeho synovi nebudu kmotrem. Páni!!! Jak to, že já? jsem si říkal. Nakonec jsem pochopil, že je to Boží vůle a požehnání. A ano, pochopitelně i výzva a velký závazek. Díky tomuto kmotrovství byla i letošní Bíla sobota také velmi silný duchovní prožitek. Když jsem pokládal ruku na ramena kmotřenců, cítil jsem nejen radost, že nám přibylo ve farnosti jedenáct nových bratří a sester, ale hlavně jsem si užil ten okamžik přítomnosti Boha při tak sváteční události. Tuto roli jsem přijal s obrovskou pokorou, úctou a také nesmírnou radostí. Tímto bych chtěl vyjádřit díky všem, co se aktivně na obřadu podíleli, a doufám, že i já se nějak do farnosti začlením a budu moci pomoci tam, kde bude třeba,*“ píše nadšený kmotr Dušan.

Při promluvě otec Martin zmínil přeřeknutí otce děkana, který v kostele oznámil, že u svatého Kříže bude pohřbeno (místo pokřtěno) jedenáct lidí. Otec Martin s úsměvem dodává: „*Otec Jindřich měl vlastně pravdu, protože v okamžiku křtu budou dřívější Petr, dřívější Lenka, Jarmila atd. pohřbeni a narodí se nový Petr Jan, nová Lenka Anežka, nová Jarmila Tereza atd. Křest znamená spolu s Kristem zemřít a být vzkříšeni k novému životu.*“ Tak se i za několik okamžiků stalo. „*Jsem rád i za tu maličkost, že jsem o letošních Velikonočních mohl křtít vodou z Jordánu. Před měsícem jsme jí totiž ze Svaté země "propašovali" 7 litrů, které jsem rozdělil v menších PET lahvičkách do kufrů ochotných spolupoutníků. Nyní je ještě k dispozici u sv. Kříže jako svččená voda,*“ dodává otec Martin.

Přijali jsme mezi sebe patnáct nových křesťanů. Vyprošujme jim pevnou víru a sobě také.

Eliška Juráková

Brněnská diecéze ve fotografiích

Milé sestry, milí bratři, moji milí diecézané, v roce 2017 oslaví naše brněnská diecéze 240. výročí od svého založení. Diecéze není jen území, tvoří ji především lidé, kteří v ní žijí, pracují, modlí se, prožívají své radosti i bolesti. Kromě řady akcí, které mají letos přispět a rozvinout naše vědomí sounáležitosti, bych rád tuto historickou událost připomněl také **výstavou nazvanou Brněnská diecéze ve fotografiích**, do které jako autor může **do 30. června 2017** přispět každý z vás.

Témata pro zaslání fotografie jsou dvě. Prvním tématem je **Katedrála sv. Petra a Pavla** – hlavní chrám diecéze, protože kostel v Brně na Petrově byl založením Biskupství brněnského dne 5. prosince 1777 povýšen na katedrálu, tedy na hlavní chrám diecéze a její viditelný symbol. Druhé téma nese název **Ze života naší farnosti**, protože ve farnostech žijeme jako místní rodiny církve a spojuje nás nejen bydliště, ale také řada společně prožitých událostí a akcí.

Organizační informace pro zájemce o zaslání své fotografie jsou zveřejněny na internetových stránkách Biskupství brněnského <http://www.biskupstvi.cz> a mají je také k dispozici Vaši duchovní správce. Jen ještě doplňuji, že by každá fotografie měla mít název, a uvítal bych, kdyby byla doplněna popisem, krátkým komentářem, vzpomínkou nebo i příběhem, který se k ní váže.

Nejzajímavější fotografie bude možné zhlédnout od soboty 2. září 2017 na výstavě ve Žďáru nad Sázavou během 14. diecézní pouti rodin, letos zaměřené na naši diecézi, a později také v katedrále na Petrově.

Těším se na naše společné dílo a všechny vás provázím svými modlitbami.

Žehná vás biskup Vojtěch

Kontakt, na který je možné zasílat fotografie: Diecézní muzeum, Petrov 1, 601 43 Brno, muzeum@biskupstvi.cz

240. výročí založení brněnské diecéze (1777–2017)

Modlitba za diecézi

Všemohoucí Bože,
děkujeme ti za všechny dary a milosti,
kterými jsi zahrnul nás
i předcházející generace naší diecéze.

Prosíme tě, pomáhej nám,
ať v rozdílnosti našich služeb
zůstaneme věrni svému poslání
stávat se uprostřed dnešní společnosti
znamením a darem tvé lásky.

Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem
a navzájem mezi sebou,
aby tě skrze nás ostatní poznávali –
jako Otce a záruku naplnění smyslu života.

Na přímluvu Panny Marie, Matky církve,
patronů svatého Petra a Pavla
i všech dalších světců a světočů
spojených s brněnskou diecézí i s celou církví
o to prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Vzpomínky na padesátá léta I.

Letos uplyne už neuvěřitelných 65 let od tragické smrti znojemského faráře Ferdinanda Nesrovnala. Dnes už nežije mnoho pamětníků, kteří tuto velkou osobnost znali a byli jí nablízku. Patřím k těm nemnohým, protože jsem v době jeho působení ve farnosti sv. Kříže byl studentem gymnázia a proto jsem ho poznal i jako profesora, který vyučoval v naší škole nepovinné náboženství. Jeho hodiny mám v živé paměti dodnes, měly velký vliv na můj celý život. Nebyl nějakým zvláštním řečníkem, ale za každým slovem bylo cítit, že si za ním stojí celou svou bytostí. Dodnes si z toho mnohé s vděčností vybavuji.

Byla padesátá léta, doba nejtvrďší totality v době komunistického režimu. Jedné dubnové noci roku 1950 vtrhli příslušníci bezpečnostních složek ve Znojmě do dominikánského kláštera v rámci tzv. „Akce K“ a odvěkli kněze i řeholní bratry na neznámé místo. Následujícího rána přišel jako obvykle nemalý počet věřících na bohoslužbu, jenže ti zjistili, že je kostel zavřený a klášterní budova obsazena. Mezi nimi byla i moje maminka. Lidé z toho byli zmatení, ale pochopili. Několik z nich spěchalo hned na faru u sv. Mikuláše a oznámili tam, co se stalo. Odtud se hned dostavil na místo tamní kaplan P. František Streit a odsloužil v osiřelém dominikánském kostele mši svatou provázenou velkým rozrušením a pláčem věřících.

Dominikánský klášter, který jako jeden z mála v naší zemi přečkal ve své téměř 800leté historii všechny katastrofální události a nebyl zrušen ani za Josefa II., stal se teď kasárnami nově ustavené Pohraniční stráže. Komunistická moc důkladně „vybílila“ celou budovu, knihy házeli na dvůr, se vzácnými památkami se zacházelo jako s odpadem. Když to uslyšel náš profesor dějepisu a zároveň konzervátor památkové péče, řekl jen „Barbařil!“, ale neodvážil se jakkoliv zasáhnout, obrátilo by se to tehdy jen proti němu.

Za těchto okolností vznikla pro brněnskou konzistoř nutnost co nejrychleji obsadit nejživější znojmskou farnost, kde navštěvovalo bohoslužby o nedělích a svátcích snad více než tisíc lidí. Z Brna tak přišel Otec Ferdinand Nesrovnal, dřívější exercitátor a vedoucí činitel Sdružení katolické mládeže, spisovatel. Neměl však kam jít, protože klášterní budova byla nepřístupná, obrátil se tedy na jediného známého, kterého ve Znojmě měl a ten ho zatím vzal k sobě domů. Šťěstím v této situaci bylo, že v přímém sousedství kláštera v Dolní České ulici patřil dominikánům další dům, který tehdy sloužil jako juvenát k ubytování studentů. Tam byla pak přemístěna fara u sv. Kříže, která zde zůstala až dodnes. P. Nesrovnal měl u sebe svou starou maminku, o kterou pečoval. Z tohoto důvodu byl uvolněn z jezuitského řádu,

nesprávně se tedy uvádí, že z něj vystoupil.

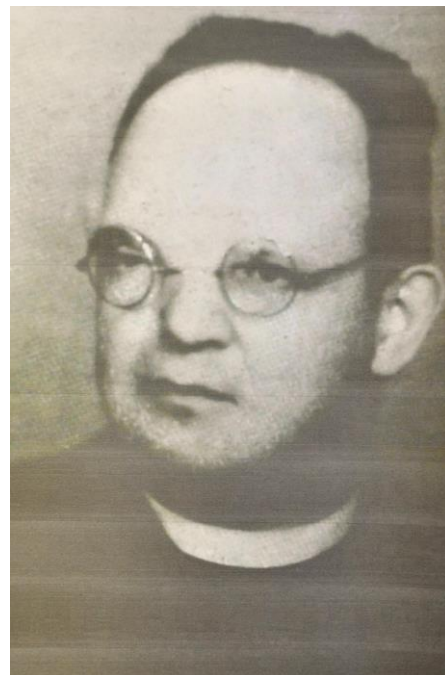
Nový pan farář byl teď postaven před nelehké úkoly, navíc byl na to sám. Nezašel se však ničeho, vždyť byl i odbojářem z druhé světové války, který prošel perzekucí gestapa. Z té doby mu zůstala viditelná „památka“, zdeformovaný obličej. Pustil se hned do náročné práce, kterou dříve zastávala celá řeholní komunita. Málo se třeba ví o tom, že na jeho krátké působení ve Znojmě máme trvalou vzpomínku v podobě sochy oblíbeného světce Judy Tadeáše v boční kapli kostela sv. Kříže, dílo soudobého olomouckého sochaře. Dodnes obdivuji jeho elán, klid a radostnou důvěru v Boží pomoc, stále dobrou náladu přes nemalé obtíže té doby.

Brzy nato byla posílena duchovní správa ještě o kaplana P. Josefa Striu. Byl to mimořádně schopný a vzdělaný kněz, který pak po smrti pana faráře pokračoval v rozvinutém duchovním díle zasetém bratry dominikány. Zanedlouho se farní tým rozšířil ještě o dalšího kaplana P. Josefa Krchňavého. Tato kněžská trojice má trvalé zásluhy na tom, že se ve městě nadlouho do značné míry udržela silná katolická tradice přes všechny snahy totalitní moci o její potlačení.

Působení otce Ferdinanda však netrvalo dlouho. Jeho styky s mladými lidmi, především bohoslovci, se mu staly osudnými. V té době se řada z nich chtěla dostat za hranice, protože v Československu probíhal tvrdý boj proti církvi. Mnozí z nich nemohli studovat nebo byli pronásledováni, některým hrozilo zatčení a dlouholeté věznění. Znojmo leží blízko rakouských hranic a tak není divu, že se někteří známi pana faráře na něj obraceli s prosbou, jestli by jim nepomohl k emigraci. Takovou žádost on nikdy neodmítl, ale dělal pro to všechno, co mohl. Tím se ovšem dostal do hledáčku složek Státní bezpečnosti, která ho trvale sledovala. Jednou si pro něj přijeli a odvezli ho do Brna k tvrdému výslechu. Pak ho ještě nakrátko pustili, jenže brzo ho zatkl už natrvalo. Odtud se však nevrátil.

V brněnské Příční ulici ho podrobili novému vyslýchání, které bylo provázeno krutým mučením. Šestapadesátiletý kněz měl chatrné zdraví, trpěl mimo jiné bérčovými vředy. O posledních čtyřech dnech jeho života se dochovalo spolehlivé svědectví dvou žen z jeho rodiny, které zavřeli současně s ním a přivedli jim ho nahého a zakrváceného ke konfrontaci. Těžko si lze představit, co tento šlechetný a do krajnosti obětavý kněz, který vždy myslel jen na dobro svých bližních, v posledních chvílích svého života prožil a vytrpěl.

Okolnosti jeho úmrtí dne 30. května 1952 nebyly dosud objasněny a zdá se, že se to už nikdy nepodaří. Podle oficiálního

ThDr. P. Ferdinand Nesrovnal | zdroj brněnský Diecézní archiv

protokolu se údajně oběsil na obinadle zavěšeném na vodovodním kohoutku. Pater Nesrovnal nosil totiž na nemocné noze obinadlo. Jiný vězeň, který v té době prošel vyšetřováním na stejném místě, dosvědčil, že bachaři odebrali každému nově zatčenému všechno, co měl, podle něho tedy v tomto případě i obinadlo. Věznitelé se zřejmě snažili zakrýt všechny stopy, které by jakkoliv vrhaly podezření na jejich zavinění smrti. A to zvláště v takovém případě, kdy komunističtí mocipáni osnovali s tímto duchovním velký monstrproces. K tomu ovšem potřebovali obviněného živého. Svým způsobem se nám zde nutně vybaví paralela s případem P. Josefa Toufara. Je tedy velmi pravděpodobné, že jsou dokumenty uložené k tomuto případu v archivu rezortu vnitra zfalšovány. Zjevně jsou přizpůsobeny příznivému obrazu Státní bezpečnosti, především v duchu snahy zakrýt fakta spojená s umučením nebohého kněze.

Smutnou skutečností zůstává i osud jeho staré maminky, které se pozůstalí obávali říct pravdu o osudu milovaného syna. O jeho zatčení ještě věděla a chtěla, aby ji dovezli k vyšetřovatelům, že je bude třeba na kolenu prosit, aby ho propustili. Pokud vím, podařilo se celou věc před ní utajit, příbuzní se pak postarali o zbývající krátký úsek jejího života. Po nebohém paterovi zůstal na faře jen pes Vořech, kterého nikdo nechtěl. Vzali jsme si ho domů tedy my. Byl to malý, docela ostrý foxteriér. Když však začal sousedovi, známému komunistovi, trhat slepice, stihl ho rovněž smutný konec.

Nejraději mám památky, které potřebují pomoc

O prohlášení Louckého kláštera národní kulturní památkou jsme informovali již v předchozím čísle zpravodaje. Tentokrát našim čtenářům přinášíme serióznější pohled na danou problematiku a to v rozhovoru s člověkem nejpovolanejším – kunsthistorikem Janem Kozdasem.

Kdy vznikla myšlenka zařadit Loucký klášter na seznam Národních kulturních památek (NKP)?

Myšlenka samotná mě napadla už dávno, ale teprve díky listopadovým událostem v roce 1989 mohlo dojít na první oficiální návrh. Ten jsem podal v roce 1990 v časopise *Bulletin*. Do té doby by byl samozřejmě podobný návrh nemyslitelný.

Jak dlouhá byla cesta od nápadu k realizaci a kolik zabrala času?

Cesta trvala dlouhých 27 let, během kterých se do ní stavěly různé překážky. První takovou překážkou byla panelová výstavba, ovšem daleko zásadnější ranou bylo vybudování Městské plovárny Louka. Po její výstavbě odborníci ze Státního památkového ústavu a z Ministerstva kultury celý návrh smetli ze stolu a v tu chvíli se zdálo, že celý rozjetý projekt zase rychle končí. Tím ovšem nechci říct, že mám něco proti plovárně, architektura je to určitě kvalitní, jen je na špatném místě. Přesto jsem se snažil myšlenku stále udržovat při životě tak, aby nezapadla.

Proti dvěma zdálo se nepřekonatelným překážkám stály události, které hrály v náš prospěch. Tou první bylo zadání stavebněhistorického průzkumu bývalého kláštera premonstrátů. Tým vedl PhDr. Petr Kroupa a na základě tohoto průzkumu v roce 1997 vychází publikace *Premonstrátský klášter v Louce, dějiny, umělecká výzdoba a ikonografie*. To byl signál změny, věci se daly do pohybu. Dalším zlomovým okamžikem byla návštěva tehdejšího ministra kultury Pavla Tigrida. Ten přijel do našeho regionu 2x a při jednom setkání, které proběhlo na hradě Bítově, se zeptal, zda není něco, s čím bychom chtěli pomoci. V tu chvíli jsem vycítil příležitost a nadnesl jsem požadavek na obnovu církevních památek a to především Louckého kláštera. Díky tomu jsme se dostali do hledáčku organizace Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, která vypracovala indikativní seznam památek na zá-

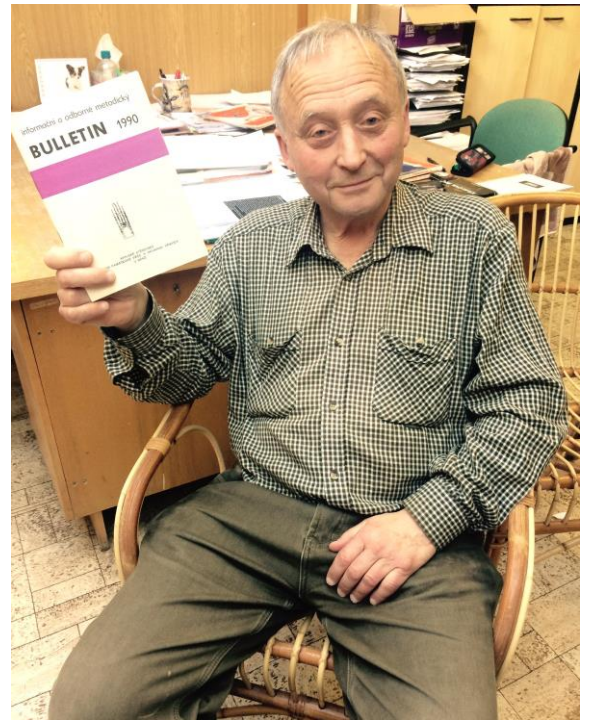
pis do NKP, kde už se s Louckým klášterem počítalo. A tato organizace nakonec v roce 2014 podala zcela konkrétní žádost, abychom ve městě Znojmě a jeho bezprostředním okolí vytipovali tři typy objektů na NKP.

Tím prvním měl být velký soubor staveb, což jasně splňoval Loucký klášter, dále solitérní objekt, pro který jsme zvolili radniční věž a malý drobný solitér, to byla pozdně gotická Boží muka na návrší v Sedlešovicích. Objekty musely splnit různá kritéria, například to, že přesahují svými hodnotami regionální význam, že jde o nejkvalitnější reprezentanty určité skupiny kulturních památek s mezinárodním významem a podobně. Zpracoval jsem tedy tyto tři vytipované stavby a úřední košilku tomu zajistila paní inženýrka Alena Křivánková z Městského úřadu Znojmo. Díky vstřícnému postoji vlastníků byl návrh nakonec schválen městem Znojmem, Brněnským biskupstvím i Jihomoravským krajem, a proto mohl být 3.7.2014 odeslán na Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska. Nastala doba dalšího čekání, které se ale nakonec po letech dočkalo svého ovoce. Letos v únoru byl návrh na zápis Louckého kláštera na seznam Národních kulturních památek vládou jednomyslně přijat. Další dva objekty ale na schválení stále ještě čekají.

S jakými dalšími obtížemi jste se setkal?

Další velkou výzvou, se kterou jsme se museli poprat, bylo, jak areál využít, jakou mu dát funkci. Po mnoha různých způsobech řešení se nakonec odborná komise shodla na variantě, kdy firma Znovín zůstane ve stávajících prostorách a v prostorech nad nimi, kde se nachází i nejrepresentativnější část celého kláštera, tzv. *piano nobile* (parádní patro), by mohla vzniknout galerie, která městu Znojmu zoufale chybí. Ta by obsahovala jednu stálou expozici, která by byla ohraničena léty 1190 a 1784, tedy vznikem a zánikem kláštera, a jednu expozici pro sezónní výstavy, kde by mohlo být vystavováno i moderní atraktivní umění.

Občas se setkávám s kritikou, že celý ten projekt mohl být zpracován lépe, často je mi vyčítáno například to, že Národní kulturní památkou není vyhlášen celý objekt, že některé jeho části jsou z toho vyjmuty. Je to kritika částečně oprávněná, kterou přijímám, ale zároveň musím jedním dechem dodat, že kritici měli celých

Doktor Jan Kozdas s *Bulletinem* z roku 1990, ve kterém poprvé publikoval text s návrhem na zařazení Louky mezi NKP | foto Petra Bláhová

27 let na to, tyto připomínky vznést a případně se s tím pokusit něco udělat.

Jaké konkrétní změny přinese prohlášení Louckého kláštera NKP? Můžeme se například dočkat i rozsáhlejších oprav budov?

Zákonné změny nepřinese žádné, pouze formální, například pravomoce budou přeneseny z města Znojma na výkonný orgán z odboru kultury Jihomoravského kraje. Celé prohlášení je především prestižní záležitostí, které by mělo mít společenskoculturní dopad. Pro město je to velká reklama, ale i závazek, že se celému areálu musí více věnovat. Osobně doufám v rozsáhlejší opravy, což ale souvisí s tím, jak bude areál využitý.

Dotkne se zařazení Louky na seznam NKP nějak konkrétně života ve farnosti?

Nebojte se, život farnosti určitě omezen nebude. Kostel bude stále splňovat svoji primární funkci, to znamená bude liturgickým prostorem, stejně tak budou pokračovat i kulturní akce, jako například koncerty. Přesto bych si dovolil jen malou poznámku na okraj, že jako dluh farnosti vnímám to, že je nedostatečně vyřešeno důstojné sociální zázemí a především to, že je třeba opravit ambit při jižní stěně kostela, který je v zoufalém stavu a který by si i vzhledem k současnému prestižnímu postavení celého areálu zasloužil pozornost.

V čem Vy osobně spatřujete u Louckého kláštera největší hodnotu?

Celý objekt je vynikající centrum středoevropské kultury, a to hlavně středověké a barokní. Hodnota celého komplexu dalece přesahuje hranice našeho regionu, je to jedinečná památka, která nemá ve střední Evropě konkurenci. Mrzí mě proto postoj některých regionálních politiků, kteří v prohlášení vidí jen příležitost pro čerpání dotací. Víte, vše zlé je pro něco dobré. To, že klášter byl od doby svého zrušení postupně devastován, je samozřejmě špatně, ale paradoxně se díky zrušení vlastně zastavil ve vývoji. Kdyby k tomu nedošlo, byl by pravděpodobně změněn v jednu celistvou barokní památku. Takto ale můžeme mít zachovalé všechny architektonické slohy, od románského po barokní, je to vlastně taková živá učebnice stavebních slohů.

Jak hodnotíte opravy církevních památek ve Znojmě?

Převážně velmi dobře, protože farnosti mají k církevním památkám správný vlastnický vztah. Oceňuji, že drží a rozvíjí původní funkci památek a navazují na to i společenskou a obecněkulturní funkci, jako jsou například koncerty. Velmi neobvyklé je to, že se zpravidla nebrání odborným požadavkům a někdy je dokonce i vyžadují (s úsměvem).

Která ze znojemských církevních památek je Vám nejbližší a proč?

Víte, mám kladný vztah ke všem, ale ještě o něco vřelejší vztah mám k těm, které potřebují pomoc. A pokud vás zajímá, které konkrétně to jsou, tak se jedná o torzo ambitu při jižní stěně kostela sv. Václava

a Panny Marie v Louce, krov dominikánského kostela sv. Kříže a lucerna na kopuli kostela sv. Hippolyta, kam začalo zatékat a je téměř nemožné se k ní dostat. Z dalších památek jsou to kostely, které čekají na dokončení obnovy, a sice kostel sv. Zikmunda v Popicích a farní kostel v Dyji, dále poklona v Sedlešovicích a sakrální památky na ulici Napajedla, které také čekají na opravy.

Dalo by se říci, že prohlášením Louckého kláštera se splnil Váš životní sen?

Tak to určitě ne, ale je to jeden z důležitých bodů, který se povedl a jsem za to moc rád. Těším se, že ono prohlášení by mohlo zmobilizovat schopné a kulturní lidi v tomto regionu, aby se klášterní část vrátila k adekvátnímu využití.

ptala se Petra Bláhová

PhDr. Jan Kozdas (*1950)

Kunsthistorik, pracovník památkové péče. Narozen ve Vranově nad Dyjí, vyučil se stolařem, poté vystudoval Střední umělecko-průmyslovou školu v Brně a Filozofickou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně, obor Věda o výtvarném umění. V současné době je zaměstnancem Národního památkového ústavu v Brně, je autorem mnoha historických publikací ze Znojemska, přispívá do odborných časopisů (Jižní Morava, Thayensia, sborník NP Podyjí). Je dlouholetým členem Okrašlovacího spolku ve Znojmě. Pokud mu zbyde volný čas, rád chodí do přírody a po památkách a je vděčným koncertním posluchačem.

Kláster Louka

Premonstrátský klášter v Louce byl založen znojemským úředním knížetem Konrádem Otou a jeho matkou Marií roku 1190 a brzy se stal jedním z nejmocnějších opatství na Moravě. Areál kláštera prošel během staletí složitým architektonickým vývojem. Nejstarší část představuje románská krypta pod kostelem. Zásadní podobu kláštera získal v období vrcholného baroka, kdy bylo pod vedením F. A. Pilgrama započato s monumentální výstavbou konventu jako nového Chrámu Šalamounova. Nejpozoruhodnějším prostorem kláštera se stal knihovnický sál, jehož věrná kopie je dnes obdivována jako skvost premonstrátského kláštera na Strahově. Roku 1784 byl Loucký klášter císařem Josefem II. zrušen a velkolepá barokní přestavba zůstala z větší části nedokončena. Prostory barokního konventu poté využívalo vojsko jako kasárna. Od roku 1990, kdy armáda odešla, se hledá pro klášter nové využití.

V roce 2010 převedl bezplatně český stát klášter na Město Znojmo. Nařízením vlády č. 69/2017 Sb. s účinností od 1.7.2017 byl Loucký klášter zapsán na seznam Národních kulturních památek (NKP). Na tomto seznamu se nyní nachází 324 nejvýznamnějších pamětihodností naší země. Na okrese Znojmo to kromě Louckého kláštera jsou ještě rotunda sv. Kateřiny, vodní mlýn ve Slupi, hrad Bítov, zámek Uherčice a zámek Vranov n. Dyjí. NKP Klášter v Louce u Znojma zahrnuje: kostel, gotický ambit, spojovací křídllo (nad silnicí) i důstojnický pavilon z 19. st., barokní konvent, vnitřní nádvoří a parter včetně dvou rondelů.

Hledá se tým!!!

Ani fotbalový, ani úklidový, ani zpěváký, ani lektorský... Hledá se kreativní tým. Co si pod tím představit a za jakým účelem má vzniknout se pokusím v následujících větách popsat.

Možná jste někdy slyšeli o fondu Papežských misijních děl (nejedná se o děla, nýbrž o díla ☺), který financuje rozsáhlou finanční, materiální, ale hlavně misijní službu ve státech, kde je jí potřeba. Bližší informace najdete na stránkách www.missio.cz. Hlavní myšlenka je následující: „Papežská misijní díla koordinují a zajišťují misijní činnost katolické církve ve všech kontinentech, zvětšují evangelium, učí lidi v misích hospodařit, vedou je k spoluúčasti, respektují jejich důstojnost. PMD pomáhají potřebným bez ohledu na jejich barvu pleti, náboženské vyznání či národnost.“ (Citováno z missio.cz.)

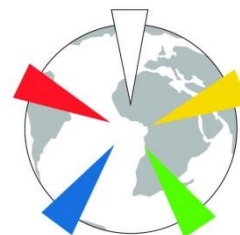
Papežská misijní díla (PMD) dostávají finance od jednotlivých dárců nebo ze „svých“ akcí, které se pořádají ve farnos-

tech a jejichž výtěžek putuje právě na konto PMD. Jedná se o Misijní štrůdlování®, Misijní jarmark®, Misijní koláč®, Misijní pohled®, Misijní bonbonek®, ... Každá farnost si také může určit, na který z probíhajících programů peníze věnuje.

Ted' vám můžu představit náplň kreativního týmu, který hledám. Ráda bych uspořádala Misijní jarmark®. S požehnaním farní rady a našich otců bychom se v rámci farního dne pokusili o první prodejní akci a dále by se akce uskutečnila jednou až dvakrát za rok. Nejedná se tedy o žádnou lopotnou každodenní práci. ☺ Sama to ale nezvládnou, potřebovala bych pár lidí ochotných se do této akce ponořit. Věřím tomu, že je ve farnostech dost kreativních lidí, kteří by byli ochotni svoje výrobky věnovat na dobrou věc. Mohou to být jedlé i nejedlé produkty vašich kuchyní a dílen. Ti, kteří by se nezapojili kreativně, se zase můžou zapojit při chystání, prodeji, případně se přijít jen podívat a zakoupit

výrobky, které by se prodávaly. Společně potom pomůžeme těm, kteří naši pomoc potřebují. Máte-li chuť, budu ráda, když se mi co nejdříve ozvete: gabca_cackova@seznam.cz, tel. 775160751

Gabča Lazárková

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

missio.cz

Svatí ve znojemských kostelích: Sv. Stanislav Kostka

Obraz sv. Stanislava Kostky nalezneme při vstupu do kostela sv. Michala, u bočního vchodu na pravé straně předsíně.

Narozen 28. října 1550 v Mazowiecké v Polsku; zemřel 18. srpna 1568 v Římě. Je patronem Polska a studující mládeže na celém světě

Je považován za jednu z nejvýznamnějších osobností jezuitského řádu. Kostel nad jeho hrobem v Římě je dodnes cílem mnoha věřících. A to vše, ačkoli Stanislav Kostka zemřel už ve věku 17 let a ačkoli v okamžiku své smrti byl jen novicem v Tovaryšstvu Ježíšovu.

Stanislav Kostka přišel na svět 28. října 1550 na kmenovém zámku svých rodičů v Mazowiecké severně od Varšavy. Jeho rodina patřila k vedoucím rodům Polska. Spolu se svým bratrem přišel Stanislav r. 1564 do Vídně do tamější jezuitské koleje. Brzy byl ve svých 14 letech Stanislav – na rozdíl od svého lehkomyšlného bratra – tak naplněn duchem Tovaryšstva Ježíšova, že prosil o přijetí do řádu. Protože se však představení ve Vídni obávali těžkostí se Stanislavovým otcem, chlapce odmítli.

Stanislav, který v té době měl svá první vidění, uprchl po odmítnutí z Vídně a přišel převlečen za žebráka do Augšpurku a nakonec do Dillingenu na Dunaji, kde v té době působil velký Petr Kanisius a chlapce se ujal. Slavný jezuitský kněz poslal Stanislava do Říma, kde byl právě generálem Tovaryšstva Ježíšova František Borgiáš. Ten přijal mladého Poláka o jeho 17. narozeninách jako novice do jezuitského řádu. Už po krátké době získal Stanislav Kostka srdce svých spolubratří. Každý ho miloval pro jeho radostnou a skromnou bytost ochotnou pomoci. Zdálo se, že mladému novici je předurčena velká budoucnost.

Ale Bůh to mýnil jinak. Už po deseti měsících po svém vstupu do Tovaryšstva

Ježíšova podlehl Stanislav těžkému záchvatu horečky. Psal se 15. srpen 1568. Už několik dní předtím předpověděl Stanislav svou nastávající smrt.

Svůj poslední odpočinek našel Stanislav Kostka v kostele sv. Ondřeje na Kvirinálu, přímo u kvirinálského paláce v Římě. Elipsovitý kostelní prostor je jedním z vytvoření velkého Berniniho. Úzkým schodištěm se dostaneme do kláštera s obytnými a úmrtními prostorami Stanislava Kostky. Ještě dnes zdobí řádoví bratři krásné pokoje a soukromou kapli pravidelně čerstvými květinami. Ani po čtyřech staletích není novic Stanislav Kostka zapomenut. Benedikt XIII. ho kanonizoval r. 1726.

Znázorňování: Stanislav Kostka je většinou zobrazován v oděvu italského jezuita, tedy v plášti se stojatým límcem. Jeho přívlasky jsou lilie (pro jeho čistotu), kříž, růženec a mariánský obraz; někdy byl Stanislav znázorňován i s Ježíškem, což má poukázat na jeho vidění. Se Stanislavem Kostkou existují i tři "vera effigies" (autentické portréty) jeden z roku 1562, jeden z r. 1565 a jeden z roku úmrtí 1568, který však byl možná namalován přímo po smrti v jeho 17 letech.

IJK (Převzato z knihy Schaubert-Schindler: Rok se svatými)

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí hraví farníci!

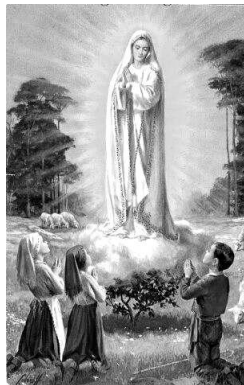
Květen je měsícem Panny Marie. Vybrali jsme několik podob, jak bývá naše nebeská Maminka zobrazována. Doplněním písmena od správného názvu k obrázku získáte tajenku – jednu z jejich inspirujících vlastností.

1

2

3

4

5

6

Hostýnská = O
Mašůvská = A
Lurdská = R
Sedmibolestná = O
Neposkvrněná
početí = P
Fatimská = K

Vaši PaKLíci

Stalo se – krátce

Setkání farní rady u Sv. Kříže

V pátek 31. 3. v podvečer se v sále dominikánského kláštera sešla farní rada farnosti sv. Kříže. V úvodu stavební technik brněnského biskupství Bc. Pavel Vlk informoval o zařazení kostela sv. Kříže do Programu záchran architektického dědictví vyhlášeného Ministerstvem kultury. (O této skutečnosti se blíže zmíníme v příštím čísle zpravodaje.) Mezi další body jednání patřilo uspořádání Noci kostelů a farního dne (letos v nedělním termínu v prostorách dominikánského kláštera). G. Lazárková navrhla pořádání misijního jarmarku za účelem získání finančních prostředků pro katolické misie a P. Pospíchal možnost ručního opisování Bible (aktivity by měly být součástí farního dne). Bez konkrétního závěru bylo dále diskutováno další využití Svaté brány a uspořádání společného zájezdu (poutě). Kaplan Martin na závěr (to už jsme se radili dvě hodiny:-) přednesl návrh na zřízení tzv. farních buněk, které by měly sloužit jako zázemí pro ty, kteří hledají cestu k Bohu. (ol)

Duchovní obnova pro ženy

V sobotu 1. dubna 2017 proběhla ve Znojmě duchovní obnova pro ženy. Zúčastnilo se jí téměř 40 žen. Duchovní obnovu vedl P. Tomasz Waściński, CSsR, který je farářem v Tasovicích. Přednášky a adorace proběhly v sále dominikánského kláštera, za výborný oběd v příjemném prostředí jsme byli vděčni restauraci U Karla. Duchovní obnova byla zakončena mší svatou v kapli kláštera. Během obnovy bylo možno využít duchovního rozhovoru nebo přijmout svátost smíření.

Otec Tomasz se nás snažil zapojit do diskuze, ptal se na otázky, které se nás aktuálně dotýkají (např. používání masmédií, evangelizace). Svoje myšlenky opíral o zkušenosti z vlastní rodiny a kněžského působení. Nescházel humor. Jedním z důležitých témat přednášek byla role ženy v manželství a rodině. Žádná z těchto rolí by neměla zůstat cizím, ale měla by být prostředkem na naší životní cestě do Božího království. *Jana Janíčková*

Křížové cesty

Letošní postní dobu, tak jako každý rok, provázely křížové cesty. Ta úvodní proběhla po městě Znojmě na Popeleční středu. Dále pak bylo možné si nejdůležitější okamžiky Kristova posledního pozemského dne připomenout při pravidelných pobožnostech v kostelích našich farností. Tradičně nejnavštěvovanější byly křížové cesty Gránickým údolím na Hradišti na Květnou neděli a Velký pátek. Té páteční probíhající již za tmy se zúčastnilo přes

200 věřících. Novou tradicí se pomalu stává i křížová cesta pořádaná rodiči s malými dětmi na Velký pátek dopoledne v Hlubokých Mašůvkách. (ol)

Diecézní setkání mládeže Brno

Po týdně modliteb za mladé lidi se v sobotu 8. 4. konaly v diecézích setkání mladých se svými biskupy. Ne jinak tomu bylo i v naší diecézi, kam se mladí sjeli za svými biskupy Vojtěchem a Pavlem. Jako vždy byl pro ně připraven bohatý program. Letos se nesl v duchu evangelijního hesla: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný.“ (Lk 1,49) zdroj: www.farnostznojmo.cz

Do programu setkání se aktivně zapojil i jeden ze znojemských farníků | foto Petr Nedoma / Člověk a víra

Postní vycházka k duchovním památkám na Hradišti 2.4.

V krásném nedělním slunečném odpoledni jsme se sešli k malému duchovnímu zastavení u pokladů, které nám zanechali naši předci v tak malebném prostředí, jakým samotné Hradiště je, místo, které se rozprostírá na kopci naproti městu. Místo, které sahá do Velké Moravy a které k nám i v dnešní době tajemně promlouvá skrze duchovní stavby, kterých je na tak malou oblast opravdu hodně a stojí za pozornost. Skutečně zasvěceným průvodcem nám byl PhDr. Jiří Kacetl, který dokázal opravdu poutavě o každém místě vyprávět. A aby nám vycházku náležitě zpestřil a my jsme si mohli ověřit svoje znalosti, zasoutěžili jsme si ve vědomostním kvízu, pro jehož vítěze byla náležitá odměna a to Kronika Hradiště u Znojma.

zdroj: www.farnostznojmo.cz

Noční pěší pout' ze Svatého Kopečku až na Svatý Hostýn vydrží jen Železný poutník

Na padesátikilometrovou pout' spojující obě moravská poutní místa se vypravily desítky mužů a žen z mnoha diecézí moravských, ale i českých. Na putování se vydali jako každoročně také farníci z farností

ze Znojma a okolí pod vedením otce Mariana. Pout' byla započata 31. 3. v 18:00 mši sv. na Svatém Kopečku a poutníci přicházeli na Hostýnek v různých časech, rekordmani a ostřílení poutníci už tam byli o půl čtvrté, ti, kteří po cestě více odpočívali, přicházeli k sedmé hodině ranní tak akorát na mši. Odpočinout po cestě bylo kde, dobří lidé v Prosenicích nám totiž připravili půlnoční bohatou svačinku: čaj, kávu, chlebičky a buchtý všeho druhu.

Tento rok byl jubilejní 20. a mnozí poutníci absolvovali tuto pout' již po mnohokrát. Účast byla hojná, sešlo se 523 poutníků, a dokonce tento rok přilákal Železný poutník i Argetince Matiasa, který chtěl vyzkoušet své síly. Matias úspěšně doputoval kolem 6. hodiny ranní a to, že to nebylo jen tak, a že ho to stálo hodně sil, bylo všem jasné, když nám na cestě zpět omdlel v autobuse. Takže jsme křísili ještě před Velikonocemi. Naštěstí vše dobře dopadlo, Matias je živ a zdrav.

Na závěrečné bohoslužbě poutníci dostali certifikát o absolvování, mnozí z nich již několikátý. Železný poutník je zkrátka tak trošku návykový, poutníci po roce zapomenou na strasti cesty a vydají se znova statečně putovat napříč nocí.

Marta Ochmanová

Postní almužna 2017

Oblastní charita Znojmo děkuje všem, kteří se zapojili do Postní almužny. Papírové schránky s Vaší almužnou prosím předejte Vašemu duchovnímu. Celkový výtěžek použije znojemská Charita na operace a léčebné výdaje chudých nemocných dětí na Ukrajině. V dalším čísle zpravodaje Vám přineseme podrobné výsledky. Za Vaši almužnu, oběti i modlitby srdečně děkujeme!

VÝROČÍ

Před 15 roky (25.5.2002) byl na kněze vysvěcen P. Efreml Jindráček OP, který v letech 2000-10 působil ve farnosti sv. Kříže. Členem znojemského dominikánského konventu byl až do jeho uzavření v roce 2014. Od roku 2010 vyučuje filosofii na Filosofické fakultě Papežské univerzity sv. Tomáše Akvinského v Římě, kde v současnosti zastává i funkci proděkana.

Před 65 roky (30.5.1952) zemřel za nevyjasněných okolností v brněnské vazební věznici P. Ferdinand Nesrovnal, který po násilném zrušení dominikánského kláštera (1950) spravoval po dva roky farnost sv. Kříže. O této oběti komunistického teroru se více dočtete na straně 3.

Kalendář – květen 2017

1.5. Po	pěší pouť mužů z Vranova n. Dyjí ke sv. Josefu do Jevišovic – z Vranova v 9.30 h, celkem 25 km
3.5. St	svátek Nalezení sv. Kříže – patrocinium kostela Sv. Kříže – mše sv. v 18 h
4.5. Čt	adorace před 1. pátkem u Sv. Mikuláše ve 20 h, nově každý čtvrtek od 20 do 21 h
5.5. Pá	první pátek – od 15 h adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže, v 17 h mše sv..
6.5. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách – v 18 h (autobus ze Znojma v 17 h)
7.5. Ne	pouť u P. Marie ve Slupi v 15 h (P. Parajka)
8.5. Po	PĚŠÍ POUŤ ZE ZNOJMA DO TŘÍ DUBŮ – vychází se v 6.30 h od sv. Mikuláše, asi 43 km, mše sv. u Tří Dubů v 19 h dívčí pěší pouť z Vranova n. Dyjí do Kosteního Vydří od 6 h, délka 40 km duchovní setkání u Mariánského sloupu ve Znojmě v 18 h – za pokoj v zemi a svěření obcí a měst do péče Matce Boží (za pořadatele zve Marek Venuta)
11.5. Čt	setkání seniorů (KLAS): Jaro na zahradě – výlet autobusem do Citonic na zahradu manželů Simkových. Odjezd zájemců autobusem č. 816 do Citonic - z autobusového nádraží v 9.02 h. (Dále autobus zastavuje na zastávkách Nám. Svobody - Lázně, Pražská - Policie ČR a Pražská - Sídliště.)
13.5. So	100. výročí zjevení P. Marie ve Fatimě – mše sv. v 18 h u sv. Kříže celodenní DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE v Břežanech od 9.30 h
14.5. Ne	měsíční modlitba v popické kapli v 15 h, pěší ve 14 h z Kraví hory
15.5. Po	Workshop Pečovatelská služba ve vztahu k rodině od 9:30 do 10:30 h v zasedací místnosti Oblastní charity Znojmo (Dolní Česká 1) – pořádá Charitní pečovatelská služba
17.5. St	VELKÝ KONCERT PRO MÍŠU od 18 h na Zimním stadionu ve Znojmě. Výtěžek bude použit na léčbu pětiletého Miši Pelána, který trpí svalovou distrofií. (Charita Znojmo zřídila za tímto účelem veřejnou sbírku.) Vystoupí No Name, Tomáš Klus, Čechomor a Ivan Mládek. Vstupenky v předprodeji na portálu Ticketstream a v TIC na Obrokové ulici.
18.5. Čt	beseda Slučitelnost zaměstnání s péčí pečujících osob v 16 h v Městské knihovně, zve Sociální rehabilitace ve spolupráci s klubem Pharos a Denním stacionářem sv. Damiána
19.5. Pá	Módní přehlídka od 10 h ve Znojemské Besedě (Masarykovo nám. 22), pořádá Domov pro matky a otce v tísní přednáška PRONÁSLEDOVANÍ KŘESŤANÉ VE SVĚTĚ - Ing. Julius Kahanec (pracovník CSI - Mezinárodní křesťanská solidarita) v 18 h v sále dominikánského kláštera (pořádá KDU-ČSL Znojmo)
21.5. Ne	koncert skupiny z Evangelické církve v 15 h ve Svatováclavské kapli
25.5. Čt	slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ , mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř. a v 18 h u Sv. Kříže setkání seniorů (KLAS) v 9 h na faře sv. Kříže, téma: SEDM HLAVNÍCH HRÍCHŮ , animátor M. Šoba.
26.5. Pá	sv. zpověď před biřmováním od 15 h, přípravná adorace v 18 h u Sv. Kříže

27.5. So	BIŘMOVÁNÍ u Sv. Kříže v 10 h – o. biskup Vojtěch
3.6. So	SVATODUŠNÍ VIGILIE v 18 h u Sv. Kříže měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h (autobus ze Zn. v 17 h)
4.6. Ne	BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ – sbírka na Charitu, svátostné požehnání ve 14 h u Sv. Kříže FARNÍ DEN od 14.30 h v prostorách kláštera a fary u Sv. Kříže
9.6. Pá	NOC KOSTELŮ – program nejen pro děti ve znojemských kostelích, tentokrát na téma: PO STOPÁCH KOSTELNÍCH TÓNŮ (18 – 22 h), program na www.nockostelu.cz
11.6.	1. SV. PŘIJÍMÁNÍ u Sv. Mikuláše v 9 h

MINISTRANTSKÝ TÁBOR pro všechny kluky bude letos 23.-29.7., přihlášky do konce června na tel.: 603 821 523 nebo na e-mail: mikulas.masek@gmail.com

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Sv. Jan Kř., Sv. Kříž – pondělí až pátek půl hodiny před ranní i večerní mši sv. růženec, mše sv. s promluvou a zpívaná litanie (v sobotu večer u Sv. Kříže a v neděli večer u Sv. Michala taktéž)

Mariánská kaple na Hradišti – od čtvrtka 25.5. do středy 31.5. denně v 18 h modlitba růžence, v 18.30 h mše sv. a májová pobožnost **kostelík Nejsvětější Trojice v Oblekovicích-Bohumilicích** – každé květnové úterý v 17 h májová pobožnost s modlitbou růžence

Radostné a požehnané prožití velikonočních svátků, stále novou radost z Kristova vítězství nad smrtí, pokoj v rodinách i v občanském životě a vše dobré v roce spásy a naděje 2017. MO KDU-ČSL Znojmo, 16. duben 2017
Všem maminkám přejeme radostný a požehnaný Den matek s díky za vždy dobré, za často neviditelné služby, za starostlivost, za empatii, za výchovu nové generace našich dětí. S vděčností a úctou k mateřskému povolání, Vaše KDU-ČSL, Městská organizace Znojmo, 14.5.2017

Pravidelný program:

Adorace – každou středu po večerní mši sv. do 19 h u Sv. Kříže, každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Mše sv. s programem pro děti** – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání pro kluky** každou (v pořadí) druhou sobotu v měsíci ve 14 h na faře u Sv. Kříže | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky schůly** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: kněz 738 523 600, služba 723 816 468), **ve Staré nemocnici možnost návštěvy nedělní mše sv. u sv. Alžběty** v 11 h po domluvě s doprovodem dobrovolnice p. Bauerové (tel. 737 802 498)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 5/2017 vyšlo 28/07/2017 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.